

отъ тогава или оногава, е било между впрочемъ — главната имъ цель е била друга), истината е следната: севлиевокия край е обикалянъ съ агитационна и организаторска цель отъ: Левски, А. Кънчевъ, Вичо Грънчаровъ, Христо Ивановъ Книговезеца, Ст. Стамболовъ и Дончо Фесчиятъ.

Отрува ни се, макаръ и да не можемъ днесъ да го докажемъ, че и Панайотъ Воловъ (по сегне главенъ апостолъ на четвърти революционенъ окръгъ въ Панагюрище), който презъ есента на 1875 г. е билъ определенъ отъ Централния Рев. Комитетъ въ Ромъния да развие знамето на свободата въ Троянско, и който въ продължение на повече отъ два месеца е билъ обиколилъ цѣлата троянска нахия, ще да е билъ въ контактъ, ако не съ по първитъ членове на Севл. Комитетъ, като Ст. Пешевъ, Йовко Караѣиовъ, то поне съ нѣкои по събудени и интелигентни селяни отъ балканскитъ села.

А колкото се касае до образуването на М. Р. Комитетъ въ Севлиево въ време о на Левски — подобенъ не е имало.

Вѣрно е, че С. Заимовъ, както казахме и по-горе, на нѣколко мѣста въ своето „Минало“ споменува за такъвъ, обаче последниятъ се заблуждава: понеже Севлиево е спадало, ако можемъ тъй да се изразимъ, къмъ зоната на Ловченския Рев. Окръгъ, то той, вижда се, по предположение или пъкъ, че така му е останало въ паметта, отбелязва, че и въ Севлиево е имало Комитетъ. Факта, обаче, че Заимовъ при изреждането на секретнитъ комитетски имена на градоветъ и селата въ България, въ които е имало съставени Комитети, пропуца да спомене и това на Севлиело, отчасти косвено иде да ни докаже, че въ последния градъ не е имало такъвъ.¹⁾

Това отъ една страна. Ако пъкъ приемемъ за мигъ противното, т. е., че е имало такъвъ, то по необходимостъ ще трѣбва да се съгласимъ, че ако не всички, то поне нѣкои отъ членоветъ на тоя Комитетъ сж влизали въ „втория“ Р. Комитетъ презъ 1875 — 76 г., председателъ на който е билъ, както ще видимъ по-сетне, Стефанъ Ив. Пешевъ. А ние вземемъ, че инициатори и членове на „втория“ Комитетъ сж били въ по голѣмата си частъ младежи, които, поради тѣхвата ранна възраст, е немислимо да се допусне, че 3 — 4 години преди това сж участвували въ какъвто и да било другъ Р. Комитетъ. Независимо отъ обстоятелство-

¹⁾ Знае се, напримеръ, че Търново се е наричало „Асень“, Троянъ — „Боянъ“, Ловечъ — „Иванъ Шишманъ“, Габрово — „Перунъ“ и пр.